

izobrazbe, katoliškega mišljenja in življenja je zaupanje ljudstva pozvalo, da vodi ladjo švicarske države po razburkanih valovih sedanosti.

V Nemčiji se množijo proticerkveni ukrepi in tudi pojavi razkristjanjenja življenja. V nekdanji Avstriji je bila v preteklem letu v razširjenem nemškega zakona na ozemlje Ostmarke vpeljana zakonita možnost ločitve zakonske zveze. V prejšnji Avstriji te možnosti ni bilo. Priliko porabljajo nezadovoljni zakonci, ki smatrajo sklenjeni zakon res za jarem, da se ločijo. Število zakonskih ločitev dnevno raste. V eni sami škofiji je bilo v teku petih mesecev, odkar je omenjeni zakon bil uveden v Avstriji, 300 takšnih zakonskih ločitev. To je veliko zlo, ki razkraja družino ter v najhujši meri ogroža vzgojo otrok. Kar se tiče šolske vzgoje otrok, se ta vzgoja vedno bolj odmika od sv. pisma. Narodno-socialistični prenapeteži so izprva mrzili samo staro zavezo sv. pisma, ponekod pa so že tudi začeli prenašati svojo mržnjo na nekatere dele nove zaveze. Tako je narodno-socialistična vlada v Anhaltu objavila v izpopolnitev svojih veroučnih odredb, izdanih pred dvema letoma, naredbo, da mora iz verskega pouka v šoli izginiti ne samo vsa stara zaveza, marveč tudi ves sv. Pavel (njegova pisma in Apo-

stolska dela). Obrambnega sredstva kristjani nimajo, ker je ves tisk pod strogo oblastveno kontrolo. Število krščanskih listov je omejeno skoro zgolj na cerkvene liste. Pa tudi tem, kakor sploh vsem ostalim krščanskim listom je strogo prepovedano ocenjevati kakšno knjigo, ki ni verske vsebine. Skoro edino obrambo krščanskih načel in pravic vodi katoliški škofje. Znani monakovski kardinal dr. Faulhaber je imel nedavno v monakovski katedrali pridigo, ki jo je poslušalo 8000 vernikov. Pozval jih je v navdušenem govoru, naj se vedejo junaško. »Ne bodite malodušni in bojzljivi!« jim je zaklical. »Čim bolj se množijo protikatoliške odredbe in mere, tem večja mora biti vaša zvestoba in hrabrost.«

Na občni zbor KZ v Celje!

V nedeljo, 5. marca, se vrši v Celju v dvorani »Ljudske posojilnice« občni zbor Kmečke zveze. Zborovanje prične ob desetih. Občnega zbora naše kmečke stanovske organizacije se bodo polnoštevilno udeležili delegati 300 krajevnih organizacij, ki bodo zastopali nad 70.000 članov.

Novice

Osebnosti

Pater Torggler umrl. V 56. letu je umrl 26. februarja v celjskem kapucinskem samostanu p. Robert Torggler, prefekt dijaškega zavoda. Rajni je bil rodom iz južne Tirolske in je prejel mašniško posvečenje leta 1906. V Celju je bil na delu kot vzoren vzgojitelj mladine od leta 1924. Med tem časom se je kot trd tirolski Nemeč naučil slovenščine. Blagopokojnemu bodi Vsemogočni večni plačnik, samostanski družini naše sožalje!

Nesreče

Električni tok ga je ubil. Polde Žagar, 27 letni delavec in uslužben v tovarni »Karin« v Črni na Koroškem, je napeljeval zadnjo soboto anteno za radio-aparat klesarju Kramarju. Žica za anteno je zašla v dotiko z električno napeljavo visoke napetosti. Ko je Žagar potegnil antensko žico, ga je ubil električni tok.

Huda nesreča starejše tovarniške delavke. 52 letna tovarniška delavka Marija Klobučar z Radvanjske ceste v Mariboru

Jeli potrebno

neprestano opozarjati na »Bayer-jev križ na Aspirin-tabletah! Pač, kajli vedno znova se pojavljajo palvorbe z nakano, okoristiti se s svetovnim slovesom Aspirin tablet.

ASPIRIN

TABLETS

Oglaš. reg. pod št. brojem 37608 od št. št. 1938.

je padla tako nesrečno na cementna tla, da so jo prepeljali v bolnišnico s poškodovano hrbtenico in s pretresenimi možgani.

Žrtev splašenih konj. V Rošpohu v župniji Kamnica pri Mariboru so se splašili zaradi avtomobila konji vozniku Francu Dobajcu iz Kamnice. Konji so se pognali v vozov v občestni jarek. 25 letnega Dobajca, ki je bil na vozu, je vrglo ob drevo. Voznik je obležal nezavesten s hudimi notranjimi poškodbami in z zlomljeno desno nogo. Hudo poškodovanega so oddali v mariborsko bolnišnico.

Na povratku proti domu se ubil. V Reki pri Hočah so našli zjutraj mrtvega 69 letnega brezposelnega delavca Franca Krojsa. Poizvedovanje je dognalo, da je Krojs na pustni torek popival po krčmah in je vračal na noč proti domu. V vinjenosti je zašel na rob ceste, padel je več metrov globoko, udaril z glavo ob kamen in obležal mrtev radi prebitja lobanje.

S pivom pogašen požar

V pivnici »Nadeck« v Monakovu je izbruhnil ogenj, ki se je širil s takšno naglico, da ga niso mogli udušiti z vodo, ki je bila trenutno v strogo odmerjeni količini na razpolago. Zato je dalo vodstvo obrata nalogo, naj se ogenj pogasi s pivom, ki je bilo tamkaj vakuacijsko. S pivom se je res posrečilo požar omejiti. Na ogenj so zili osem tisoč steklenic piva.

Milo iz kavine gošče

Kemija zna izkoristiti vse. Njene umetnije prekašajo spretnosti najslavnejših čarovnikov. Iz kavine gošče se ne da n. pr. »brati« samo bodočnost, temveč še zanesljiveje je mogoče iz nje pridobivati oče in tolaščo, iz česar se da pripraviti spet mlo. Doslej je bilo zbiranje kavine

V mrežah greha

»Štefan, ne verujte materi!« je prosila nežno. »Ali nimam zdrave barve? Mati samo zato govorijo tako, da bi vi verjeli, da sem bolna in bi me zavrgli.«

Mati je pobrala svoje stvari in vstala.

»Samo zato sem vam povedala te stvari,« je rekla resno, »ker sem vam hotela povedati resnico, da me ne bi klicali na odgovornost, če bi se kaj zgodilo.«

»Meni je pač vseeno, ali je bila bolna ali ne,« je smehljalje odvrnil fant.

Mati je odšla v svojo sobo.

»O, pretkanka!« je rekla po materinem odhodu Nina. »Nič ne marajte za njene besede.«

»Že prav,« je zamahnil Štefan. »Jaz vas ljubim, četudi ste v resnici bili bolni.«

Iz žepa je potegnil škatljičo.

»Kaj imate?« je radovedno vprašala Nina.

»Poglejte!«

Prijel je Nino za roko in ji naglo nataknil prstan na srednji prst.

»Prstan z diamantom. Vaš je.«

Nina je hladno ogledovala prstan. Četudi je bila presenečena, se je premagovala.

Štefanovo veselje se je razpršilo. Diamant se ji torej ne dopade. Morda misli na to, da bi bil dosti večji, če bi ji ga Kazimir kupil. Najraje bi jokal.

»Nina, kaj vam je?« je vprašal nazadnje.

»Nič!« je odkimala Nina. »Samo to, da ste mi prstan na napačen prst nataknil.«

Dala ga je na pravi prst.

»Glejte!« se je ozrla na Štefana. Pri tem je opazila fantovo razočaranje. Smilil se ji je.

»O, Štefan, kako lep je ta diamant!« je vzkljnila navdušeno. »Hvala lepa!«

Nato je objela Štefana in ga poljubila.

»Ko sem vam ga nataknil na prst, se vam ni dopadel!« je zagrenjeno odvrnil fant in jo je odrinil.

»Ljubi Štefan, kako morete reči kaj takega. Tako sem bila presenečena in vesela, da nisem vedela, kaj naj rečem. Res, zelo sem bila presenečena. Kako bi si sploh mogla misliti, da mi boste kupili prstan z diamantom.«

Štefana te besede niso mogle popolnoma prepričati, četudi se mu je zdelo, da je sedaj bilo Ninino veselje resnično. Še vedno se je čutil razočaranega užaljenega. Raztresti se je moral.

»Igrajte nekaj!« je prosil Nino.

»O, rada!« se je zasmejala deklica.

Sedla je h klavirju in zaigrala neko ljubavno pesem.

Štefan je molče opazoval Nino. Zdelo se mu je, da je sedaj bila še lepša ko prej. Vso večnost bi jo gledal. Na prejšnji prizor je pozabil in je samo eno imel pred očmi: Nina bo njegova žena in mu bo morala vsak dan igrati.

